

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 21.808 van 22 januari 2009
in de zaak XII

In zake: X
X
Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X(eerste verzoeker) en X(tweede verzoekster), die beiden verklaren van Slovaakse nationaliteit te zijn, op 12 november 2008 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 oktober 2008 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 2 december 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Eerste verzoeker diende op 2 september 2008 een zesde asielaanvraag in. Tweede verzoekster diende op dezelfde dag een vierde asielaanvraag in.

1.2. Op 13 oktober 2008 trof de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beslissingen tot weigering van inoverwegingname van de asielaanvragen. Deze beslissingen werden op 14 oktober 2008 bij aangetekende brief naar verzoekers verstuurd.

Dit vormen de thans bestreden beslissingen.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

Uit de bespreking van onderstaande middelen blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. In hoofde werpen verzoekers, in wat als een eerste middel kan beschouwd worden, de schending van de rechten van verdediging op. Zij preciseren dat de notities die genomen zijn door het Commissariaat-generaal naar aanleiding van hun beider gehoren op 1 oktober 2008 *“grotendeels onleesbaar”* zijn. Verzoekers stellen dat doordat de handgeschreven nota's moeilijk leesbaar zijn en vele passages helemaal onleesbaar zijn, het hen niet mogelijk gemaakt wordt om de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing op ernstige wijze te toetsen aan de notities die gemaakt werden ter gelegenheid van hun gehoor op 1 oktober 2008. Verzoekers betogen dat om die reden alleen al de bestreden beslissingen dienen te worden vernietigd.

2.2. De Raad stelt vast dat het gehoorverslag van eerste verzoeker en tweede verzoekster van 1 oktober 2008, zes pagina's bevat en dat beide gehoorverslagen zoals verweerder terecht opmerkt, *“mits enige moeite”* leesbaar zijn. Bovendien worden in de bestreden beslissingen de motieven waarop ze berusten, duidelijk weergegeven en wordt hierbij verwezen naar de door verzoekers afgelegde verklaringen. Verzoekers worden derhalve in kennis gesteld welke vaststellingen gebaseerd zijn op welke verklaringen en worden derhalve in de mogelijkheid gesteld deze aan te vechten, wat zij blijkens het tweede middel ook effectief doen. Zij kunnen derhalve niet voorhouden dat hun rechten van verdediging geschonden zijn. Verzoekers kunnen verder moeilijk voorhouden niet te weten welke verklaringen zij afgelegd hebben. Uit de gehoorverslagen blijkt tevens dat de raadsman van verzoekers bij de gehoren aanwezig was zodat deze evenmin kan voorhouden niet te weten welke verklaringen verzoekers aflegden. Ten slotte blijkt uit de bespreking van het tweede middel dat verzoekers hun verklaringen zoals weergegeven in de bestreden beslissingen niet betwisten.

Het eerste middel is niet gegrond.

2.3. In wat als een tweede middel kan beschouwd worden, werpen verzoekers in ondergeschikte orde de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), de schending van *“de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel”*, de schending van artikel 1.A.2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (Vluchtelingenconventie) en stellen verzoekers dat de bestreden beslissing getuigt van een manifeste appreciatiefout.

2.4. Verzoekers vrezen bij een terugkeer naar Slovaakse opnieuw het slachtoffer te zullen worden van discriminatie omwille van hun Roma-afkomst, poneren dat deze vrees wel degelijk gegrond is en betogen dat *“er in hunnen hoofde hiertoe wel degelijk een reëel risico bestaat indien zij naar Slovaakse worden teruggestuurd”*. Verzoekers betogen dat hun verklaringen voldoende en ernstige aanwijzingen hiertoe bevatten. Volgens verzoekers worden hun problemen in de bestreden beslissingen ten onrechte geminimaliseerd. Verzoekers preciseren het als volgt:

“(…) IN ONDERGESCHIKTE en louter volledigheidshalve, wensen verzoekers de volgende opmerkingen te formuleren op de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing.

Ten eerste is het totaal onaanvaardbaar dat het CGVS zich in de thans bestreden beslissingen dd. 13 oktober 2008, beperkt tot een loutere verwijzing naar de eerdere weigeringsbeslissingen dd. 24 juli 2008 (w.b. verzoeker) en dd. 8 oktober 2007 (w.b. verzoekster), zonder op z'n minst te antwoorden op de bijkomende en nieuwe asielmotieven die werden aangehaald door verzoekers in het kader van hun laatste asielaanvraag.

De laatste asielaanvraag van verzoekers bevatte wel degelijk bijkomende en nieuwe elementen die niet waren aangehaald in het kader van hun vorige asielaanvragen.

Minstens werden de moeilijkheden van verzoekers door het CGVS ten onrechte geringschat.

Het CGVS vergenoegt zich ten onrechte met het louter verwijzen naar de op 24 juli 2008 en 8 oktober 2007 reeds genomen weigeringsbeslissingen.

Het is duidelijk dat het CGVS hiermee de algemene beginselen van behoorlijk bestuur schendt, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel.

De aangevochten beslissing is daarom foutief en onafdoende gemotiveerd en maakt een schending uit van de motiveringsplicht.

Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991 voorzien dat de bestuurshandelingen, onder haar toepassingsgebied vallend, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

De motivering moet correct zijn en afdoende, en de omvang van de motivering moet aangepast zijn aan het belang van de beslissing.

De motivering is niet afdoende als het gaat om :

Vage, duistere of niet terzake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet plausibele motiveringen, stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen (Van Heule D., De motiveringsplicht en vreemdelingenwet, TVVR 1993,67 ev.).

De motivering van de bestreden beslissing kan bezwaarlijk afdoende worden genoemd indien het CGVS zich beperkt tot een loutere verwijzing naar een eerdere weigeringsbeslissing zonder op z'n minst de nieuwe asielmotieven van verzoekers in het kader van hun laatste asielaanvraag in overweging te nemen.

Ten tweede onderschat het CGVS ten onrechte de medische problemen van verzoekers.

Uit de verklaringen van verzoekers blijkt wel degelijk dat de dokters in Slowakije tot wie zij zich hadden gewend voor behandeling, hen geen daadwerkelijke en afdoende verzorging hebben willen geven ; en dit omwille van hun Roma afkomst in combinatie met het feit dat zij niet over voldoende financiële middelen beschikten om te betalen voor de verzorging.

Voor verzoekers was het méér dan duidelijk dat de verzorginstellingen en zorgverstrekkers in Slowakije hen simpelweg afwimpelden precies omwille van hun afkomst; en dit terwijl beiden dringende en noodzakelijke medische verzorging nodig hadden.

Uit het relaas van verzoekers is voldoende gebleken dat hun leven of fysieke integriteit omwille van hun origine wel degelijk bedreigd wordt in Slowakije.

Ten derde worden de problemen van verzoekers qua huisvesting en tewerkstelling door het CGVS evenzeer geringschat.

Ook deze problemen van verzoekers zijn wel degelijk voldoende zwaarwichtig om te kunnen worden weerhouden als vervolging zoals wordt bedoeld in de Conventie van Genève.

In tegenstelling tot het CGVS tracht te minimaliseren, zijn de problemen van discriminatie in het concrete geval van verzoekers wel degelijk bijzonder ernstig.

Als mensen van Roma afkomst worden verzoekers in Slowakije door de autochtone bevolking als mindervaardig beschouwd en worden zij niet erkend als lid van hun gemeenschap.

Voor verzoekers is het daarom onmogelijk om op normale manier in Slowakije te leven.

Precies omwille van het probleem van discriminatie worden verzoekers op alle niveaus van de samenleving, sociaal en economisch, op een andere manier bekeken en behandeld.

Verzoekers menen dat zij omwille van hun afkomst in de kou blijven staan.

In de bestreden beslissingen beaamt het CGVS de problemen van verzoekers door te stellen dat er inderdaad discriminatie bestaat ("Er moet worden vastgesteld dat deze door U en Uw vrouw aangehaalde problemen, indien ze al verzaagd werden door jullie origine.").

Precies omdat beide verzoekers een hoge leeftijd hebben en beiden medisch zorgbehoevend zijn, heeft deze discriminatie voor verzoekers wel degelijk verstrekken gevolgen.

Uit hun gehoor op het CGVS is gebleken dat verzoekers in Slovaĳie dakloos waren en dat zij op straat rondzwierven.

Ofschoon zij beiden ziek zijn, was er geen enkele sociale instelling in Slovaĳie die hen, zij het minstens tijdelijk bij wijze van noodmaatregel, een vorm van onderdak kon of wilde aanbieden.

En dit omwille van de Roma afkomst van verzoekers!

Gezien de persoonlijke en concrete situatie waarin verzoekers zich bevinden - met name het feit dat zij ziek zijn . in combinatie met hun hoge leeftijd- houden deze omstandigheden een acuut gevaar voor hun leven in.

Bij een -al dan niet- gedwongen terugkeer naar Slovaĳie, zullen beide verzoekers op korte termijn nood hebben aan onmiddellijke en daadwerkelijke maatregelen en bijstand voor hun problemen, die wel degelijk acuut zijn en die wel degelijk ontbreken in hun land van herkomst.

Uit het asielrelaas van verzoekers blijkt overduidelijk dat zij in Slovaĳie niet kunnen rekenen op welke organisatie dan ook die hen minstens tijdelijk een leefbare woongelegenheid ter beschikking wilt stellen.

Zie gehoor verzoekster op de DVZ dd. 09/09/2008 :

"Na een negatief antwoord op de derde asielaanvraag keerde ik weer naar Slovaĳie.

Wij (mijn echtgenoot en ik) hadden daar geen woning en moesten daarom buiten verblijven.

We sliepen waar we konden: in het station, onder de brug, in rioleringskasten, enz.

Ik was volledig onderkoeld door deze slechte levensomstandigheden en had overla pijn.

Ik heb pijn aan mijn gewrichten en mijn botten.

Ik lijd aan astma en heb aangetaste longen.

...

Ik was ten einde raad en daarom besliste ik om naar België te komen en hulp te vragen."

Deze verklaringen spreken voor zich.

Uit de verklaringen van verzoekers blijkt wel degelijk dat hun problemen in Slovaĳie uitsluitend te wijten zijn aan hun origine oftewel het behoren tot een bepaalde sociale groep.

De door verzoekers verstrekte gegevens zijn wel degelijk voldoende ernstig en zwaarwichtig , voldoende in aantal en voldoende concreet om gewag te kunnen maken van moeilijkheden in de zin van de Conventie.

Verzoekers kunnen om evidente redenen niet meer terugkeren naar Slovaĳie uit vrees dat hun leven in gevaar is wegens geen onmiddellijke en daadwerkelijke (betaalbare) toegang tot de meest elementaire menselijke basisbehoeften , waaronder medische bijstand en huisvesting.

Voor verzoekers is het duidelijk dat zij in Slovaĳie opnieuw het slachtoffer zullen worden van discriminatie.

Het CGVS heeft een manifeste beoordelingsfout begaan.

De door het CGVS ingeroepen weigeringsmotieven zijn niet fundamenteel en voldoende om te weigeren de asielaanvraag van verzoekers in overweging te nemen.

Het CGVS heeft ten onrechte onvoldoende de problemen erkend die verzoekers ondervinden in Slovaĳie. (...)"

2.5. Verzoekers vervolgen dat hun asielrelaas wel degelijk beantwoordt aan artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Volgens hen zijn de door hen verstrekte gegevens wel degelijk voldoende in aantal en voldoende concreet om gewag te kunnen maken van moeilijkheden in de zin van de definitie van de subsidiaire bescherming.

2.6. Verzoekers zijn verder van oordeel dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het redelijkheidsbeginsel geschonden heeft omdat volgens hen niet in redelijkheid kon gekomen worden tot de bestreden beslissing, gelet op de argumenten die zij tijdens hun gehoor op het Commissariaat-generaal uitwerkten. Verzoekers voegen eraan toe dat de in het dossier voorhanden zijnde feitelijke gegevens onverenigbaar zijn met de bestreden beslissingen.

2.7. De motivering van de bestreden beslissing, getroffen ten aanzien van eerste verzoeker, luidt als volgt:

“Uit uw verklaringen in het kader van uw zesde asielaanvraag, en deze van uw vrouw in het kader van haar vierde asielaanvraag, blijkt dat u en uw vrouw zich baseren op dezelfde vluchtmotieven als die jullie aanhaalden in jullie vorige asielaanvragen. Jullie verklaren namelijk dat jullie omwille van gebrek aan huisvesting en inkomsten, en omwille van medische problemen, opnieuw jullie land van herkomst hebben verlaten.

In het kader van uw vijfde asielaanvraag nam het Commissariaat-generaal op 24 juli 2008 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag omdat werd geoordeeld dat deze door u aangehaalde problemen onvoldoende zwaarwichtig zijn om te kunnen spreken van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In het kader van de derde asielaanvraag van uw vrouw nam het Commissariaat-generaal op 8 oktober 2007 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag omdat werd geoordeeld dat op basis van de door uw vrouw aangehaalde problemen niet duidelijk bleek dat er wat haar betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De nieuw door jullie aangehaalde elementen zijn niet van die aard om bovenstaande conclusies te wijzigen. Uit uw verklaringen en deze van uw vrouw, net als uit het door uw vrouw voorgelegde medisch attest blijkt dat jullie wel degelijk behandeld werden voor jullie medische problemen. U verklaart (CGVS p. 4) dat de dokters geld vroegen, dat dit zo was bij alle mensen, en dat jullie werden behandeld door de dokters als jullie hen betaalden. Ook uw vrouw stelt (CGVS vrouw p. 3) dat zij een vaste huisarts had die haar behandelde maar dat zij niet altijd de voorgeschreven medicijnen kon betalen. U verklaart (CGVS p. 5) dat jullie per maand zo'n 1.000 Kronen aan medicijnen uitgaven en dat dit het normale bedrag was. Uw vrouw stelt (CGVS vrouw p. 2) dat jullie een sociale uitkering van 3.100 Kronen hadden en dat dit het normale bedrag was. Jullie konden geen sociale woning huren omdat er geen vrij waren. Jullie stonden op een wachtlijst maar mensen die smeergeld betaalden of Roma die veel kinderen hadden, kregen voorrang (CGVS p. 5; CGVS vrouw p. 5). U stelt (CGVS p. 5) dat de sociale diensten in Kosice de Roma niet zo goed behandelen. Gevraagd naar een concreet voorbeeld haait u aan dat u een paar keer bij de sociale diensten werd uitgescholden. Er moet worden vastgesteld dat deze door u en uw vrouw aangehaalde problemen, indien ze al verzaamd werden door jullie origine, onvoldoende zwaarwichtig zijn en hooguit als vormen van discriminatie kunnen worden beschouwd maar niet als een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch als een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. In jullie reïas hieromtrent kon immers geen aanwijzing van een ernstige intentionele bedreiging van jullie vrijheid, leven of fysieke integriteit door de Slovaakse autoriteiten of door derden worden gevonden.

Bijkomend moet worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen en deze van uw vrouw een ernstige tegenstrijdigheid bevat waardoor de geloofwaardigheid van met name uw dakloosheidsprobleem in het gedrang komt. Zo stelt uw vrouw (CGVS vrouw p. 3-4) dat, nadat jullie asielaanvraag in oktober 2007 was afgewezen en terugkeerden naar Slowakije, jullie dakloos waren en slechts éénmaal voor een week bij een kennis konden verblijven. U verklaart daarentegen (CGVS p. 2-3) dat jullie toen meerdere keren voor enkele dagen bij een kennis konden intrekken. Na confrontatie (CGVS p. 4) herhaalde u dat u en uw vrouw meerdere keren bij een kennis konden overnachten en dat uw vrouw ziek is en zulke dingen vergeet. Gelei op het feit dat jullie dakloosheid volgens uw verklaringen (zie CGVS p. 3) het essentiële element van jullie asielaanvraag is, kan echter niet worden aanvaardt dat jullie dergelijke tegenstrijdige verklaringen hieromtrent afleggen.

Er dient bijgevolg te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen en deze van uw vrouw niet duidelijk blijkt dat er wat u of uw gezin betreft een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie bestaat of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat jullie een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Ingevolge artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, in werking getreden op 1 juni 2007, dient u voor een beoordeling van medische elementen, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde.”

2.8. De bestreden beslissing getroffen ten aanzien van tweede verzoekster is een zogenaamde “volgbeslissing”, waarvan de motivering luidt als volgt:

“U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw partner H. J. (O.V. (...)). In het kader van zijn asielaanvraag heb ik een beslissing van weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag genomen. Bijgevolg kan in uw hoofde bezwaarlijk een andere beslissing worden genomen. De vaststellingen die tot de beslissing voor uw echtgenoot hebben geleid werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in de beslissing van uw echtgenoot: (...).”

2.9. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in artikel 62 van de Vreemdelingen-wet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat verzoekers de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kennen nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.10. De Raad herinnert eraan dat de bestreden beslissingen getroffen werden in uitvoering van artikel 57/6, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Tegen de beslissing die de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen treft op grond van artikel 57/6, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet staat enkel een annulatieberoep open bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en niet het zogenaamd beroep “in volle rechtsmacht” (zie artikel 39/2, §1, derde lid, van de Vreemdelingenwet). Wanneer de Raad als annulatierechter een administratieve beslissing aan de wet toetst, treedt hij niet op als rechter in hoger beroep die op aanvraag van de rechtzoekende de ware toedracht van de feiten gaat beoordelen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane vaststelling van feiten en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die daarmee onverenigbaar zijn. In het kader van een marginale toetsing wordt de aangeklaagde onwettigheid slechts dan gesanctioneerd wanneer daarover geen redelijke twijfel kan bestaan, m.a.w. wanneer de beslissing kennelijk onredelijk is.

2.11. De vaststellingen in de bestreden beslissingen aangaande de huisvestings-, inkomens- en medische problemen, vinden hun grondslag in de verklaringen van verzoekers die zich bevinden in het administratief dossier. Het is niet kennelijk onredelijk dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op basis van de verklaringen van eerste verzoeker en tweede verzoekster en van de vergelijking ervan met hun verklaringen afgelegd bij het indienen van respectievelijk de vijfde en de derde asielaanvraag, afleidt dat de conclusies getroffen naar aanleiding van respectievelijk de vijfde en de derde asielaanvraag gehandhaafd dienen te blijven en finaal concludeert dat uit verzoekers verklaringen niet duidelijk blijkt dat er wat hen betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.12. In tegenstelling tot wat verzoekers beweren, heeft de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich in de bestreden beslissingen niet beperkt tot een loutere verwijzing naar zijn beslissingen inzake de vijfde asielaanvraag van eerste verzoeker en de derde asielaanvraag van tweede verzoekster. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat hij de nieuw afgelegde verklaringen inzake de medische en huisvestingsproblemen wel degelijk

onderzocht heeft zodat verzoekers kritiek, die bovendien niet specificceert met welke nieuwe elementen geen rekening gehouden werd, feitelijke grondslag mist.

2.13. Verzoekers slagen er verder met hun betoog dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hun problemen minimaliseert, niet in afbreuk te doen aan diens vaststellingen in de bestreden beslissingen. Verzoekers beperken zich hoofdzakelijk tot het bespreken van de feitelijke vaststellingen in de bestreden beslissingen en het geven van een andere versie of verklaring ervoor, zodat zij in wezen hun beoordeling in de plaats stellen van deze van de verwerende partij. De aangevoerde kritiek geeft te dezen aldus weliswaar blijk van een andere feitelijke beoordeling van de gegevens van de zaak dan die van de bevoegde overheid, doch het onderzoek van deze andere beoordeling nodigt te dezen de Raad uit tot een opportuniteitsonderzoek, hetgeen niet tot zijn bevoegdheid behoort. Een loutere herhaling van eerder afgelegde verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, de melding dat deze verklaringen voor zich spreken en de blote bewering van verzoekers dat hun vrees wel degelijk gegrond is en dat de door hen verstrekte gegevens wel degelijk voldoende in aantal en voldoende concreet zijn om gewag te kunnen maken van moeilijkheden in de zin van de definitie van de subsidiaire bescherming, volstaan niet om de onwettigheid van de bestreden beslissingen aan te tonen. Het hebben van een lagere levensstandaard of het niet kunnen vinden van werk vanwege de Roma-origine is bovendien onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingen-conventie te gelden (cfr. RvS 26 juni 2003, nr. 121.066).

2.14. In de mate waarin verzoekers de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel geschonden achten, slagen zij er niet in aan te tonen dat de feitelijke vaststellingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet correct zouden zijn, noch dat de gevolgtrekkingen die deze daaruit afleidt, kennelijk onredelijk zouden zijn of getuigen van een manifeste appreciatiefout. Een verder onderzoek van het middel zou de Raad verplichten de feitelijke toedracht van de asielaanvraag te appreciëren, wat zaak is van de tot beslistten bevoegde overheid.

Het tweede middel is niet gegrond.

2.15. De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari twee-duizend en negen door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

M. EKKA.